

ข้อเขียนและการวิจัยอันเกี่ยวข้องกับงานวิจัย

ข้อเขียนและการวิจัยในประเทศไทย

ในประเทศไทยนั้นเคยมีการศึกษาค้นคว้าหลักสูตรในเรื่องเพศศึกษา ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๕๕ จากหนังสือแนวสอนเพศศึกษา โลกกล่าวถึงการดำเนินงานดังนี้ คือ

" สภาวัฒนธรรมแห่งชาติ ได้เริ่มงานค้นคว้าหาวิธีอบรมจิตใจสำหรับเด็ก มาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๕๕ และในครั้งนั้นได้ตั้งคณะกรรมการขึ้น โดยนายแพทย์ ฝัน แสงสิงแก้ว เป็นประธาน เพื่อศึกษาหาหลักสูตรในเรื่องเพศศึกษา การประชุมได้ดำเนินมาจนถึง พ.ศ. ๒๔๕๗ การดำเนินงานก็ได้ขงกลาง เนื่องจากสงคราม ต่อมาเมื่อต้นปี พ.ศ. ๒๔๕๖ ทางคณะกรรมการอบรมจิตใจ และผู้จัดอบรมแก่ประชาชน ได้ขอพบพิจารณาในเรื่องการอบรมเด็กออก จึงให้คณะกรรมการอบรมเด็กไปดำเนินการ ซึ่งก็ได้วางดำเนินงานของคณะกรรมการ วางหลักสูตรเพศศึกษา ทำต่างอยู่ ว่า ควรจะทำต่อไป จึงแจ้งความเห็นดังกล่าวมายังสภาวัฒนธรรมแห่งชาติ ให้สานักวัฒนธรรมทางจิตใจเป็นผู้ดำเนินการปรับปรุงใหม่ โดยเลือกกรรมการผู้เคยมีประสบการณ์ทางงานนี้แทนที่ไม่สามารถมาประชุมได้ ในครั้งนั้น คณะกรรมการสภาวัฒนธรรมแห่งชาติ ได้มีมติให้ชื่อว่าเป็น "คณะกรรมการอบรมวัฒนธรรมทางจิตใจสำหรับเด็ก" แต่การดำเนินงานที่แท้จริง ก็คือเรื่องเพศศึกษาตามเดิม

๔ สภาวัฒนธรรมแห่งชาติ, แนวสอนเพศศึกษา (พระนคร: โรงพิมพ์ไทยเชม ๒๕๐๑) หน้า ก.

คณะกรรมการชุดนี้ได้ไปปรึกษาเห็นว่า ถ้าหากจะเริ่มต้น
 งามทางเพศศึกษาโดยวางเป็นหลักสตรเพศศึกษา จะต้องบังคับ
 ในการประมวลการสอนของครู แต่เป็นสิ่งที่จะต้องทำได้
 แต่ในทางปฏิบัติมันยังไม่สะดวกที่จะจัดเป็นหลักสตรดังกล่าว
 จึงได้เปลี่ยนคำว่า หลักสตรเพศศึกษา เป็น แนวการสอนเพศศึกษา
อันเป็นแนวแนะนำครู"

วัตถุประสงค์ในการวางแผนจัดการสอนเพศศึกษา^๕

"เพศศึกษาเป็นความรับผิดชอบที่ควรจะให้แก่เด็กภายในขอบเขต
 ตามวัยแต่ละวัย ควบคู่กันของคณะกรรมการอบรมวัฒนธรรม
 ทรงจิตใจสำหรับเด็ก จึงได้พิจารณาวางแผนการสอนขึ้นไว้
 เพื่อเป็นคู่มือสำหรับครูตามความต้องการของคณะกรรมการ
 อบรมวัฒนธรรมแก่ประชาชน และของสำนักวัฒนธรรมทรง
 จิตใจ ทั้งนี้เพราะทางคณะกรรมการดังกล่าวได้พิจารณาเห็น
 ความจำเป็นของเพศศึกษา

๑. เรื่องเพศเป็นความจริงเป็นที่ต้องใคร่ทราบภายใน
 ในขอบเขตเพราะเป็นเรื่องเกี่ยวกับชีวิตของทุกคน ๆ คน
 โดยเฉพาะความเจริญทางจิตใจนั้นจะควบคู่กันไปกับความ
 เจริญทางเพศ ความรู้สึกในเรื่องเพศย่อมมีอิทธิพลอย่างมาก
 มวยต่อสภาพของจิตใจ และเป็นที่ยอมรับกันว่าความแตกต่าง
 เกี่ยวกับบุคคลลักษณะย่อมมาจากเหตุสำคัญอันหนึ่ง คือ แร่คน
 ทางเพศ ดังนั้นการศึกษาเรื่องเพศและเรื่องจิตใจจึงจำเป็น
 จะต้องดำเนินควบคู่กันตลอดไป

^๕ เรื่องเดียวกัน , หน้า ค.

๒. ความลึกลับหรือการปกปิดในเรื่องเพศอาจนำไปสู่ความเข้าใจผิด เช่น เกรงผิดโดยเข้าใจว่าเรื่องเพศนี้เป็นของหยาบโตนไม่ควรพูดถึงเลย หรือในทางตรงกันข้ามดูดีจนเกินไป ไม่นึกถึงความควบคุมมารยาททางเพศ เป็นต้น ทั้งนี้อาจนำไปสู่ลักษณะผิดปรกติทางจิตใจได้ นอกจากนี้การที่เห็นอวัยวะเพศเป็นสิ่งซึ่งผิดแปลกกว่าอวัยวะอื่นของร่างกายก็เป็นขอบกพร่องอย่างสำคัญยิ่งในเรื่องสุขภาพโดยทั่วไป

๓. เพศศึกษายังนำไปสู่ความสมบูรณ์ในทางศีลธรรมและวัฒนธรรมของประชาชนนี้ ในเมื่อทุกคนรู้จักเกียรติและการปฏิบัติตนระหว่างเพศ รู้จักประพฤติตนให้อยู่ในขอบเขตในความสัมพันธ์อันกระห่างกัน

คณะกรรมการอบรมทางจิตใจสำหรับเด็กจึงโดยยึดหลักดังกล่าวเป็นแนววางการสอนและกฎอบรมทางเพศศึกษา โดยแบ่งเป็น ๘ ตอน คือ สำหรับเด็กชนอนุบาล ชั้นประถม และชั้นมัธยม ส่วนในชั้นอุดม และชั้นมหาวิทยาลัยเน้นปัญหาสังคมที่จำเป็นจะต้องพิจารณาอยู่มาก จึงน่าจะได้รวมกับคณะกรรมการอื่น ๆ ของสภาวัฒนธรรมแห่งชาติ เพื่อวางหลักเกณฑ์กันอีกครั้งหนึ่งต่อไป

๔. แนวสอนเพศศึกษานี้เป็นขอแนะนำหรือคัมภีร์ของครูโดยเฉพาะเท่านั้น และเพื่อที่จะหาทางคิดป้องกันไขว่เหลือดีแทรกไปในวิชาต่าง ๆ ที่มีหลักสูตรของชั้นนั้น ๆ ให้เหมาะสมสมควร คงเน้นเพศศึกษา จึงไม่ใช่วิชาเฉพาะแต่เป็นแนวความรู้ซึ่งจะแทรกไปในวิชาธรรมชาตศึกษา สุขศึกษา หรือวิชาอื่น ๆ การอ่านเขียนอื่น ๆ และการที่จะแทรกความรู้ไปตอนใดตอนไหนนั้น จะเคร่งเครียดในการวางแนวสอนภาคีต่าง ๆ และชั้นต่าง ๆ ด้วย

๕. ในกรณีที่มิใช่ข้อสงสัยหรือขัดแย้งหรือคั่งค้างการรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องนี้จะติดต่อสอบถามได้ที่สำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการอบรมวัฒนธรรมของจิตใจสำหรับเด็ก ณ โรงพยาบาลประสาทพญาไท"

ในหนังสือเล่มนี้ ได้วางแนวสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นอนุบาลจนถึงชั้นเตรียม
อุดมศึกษา โดยที่แต่ละชั้นแบ่งออกเป็น ๓ ภาค คือ

๑. การจัดโรงเรียน
๒. การอบรมนักเรียน
๓. การสอนของครู

แต่เป็นที่น่าเสียดายมาก เพราะว่าในโรงเรียนต่าง ๆ ทั้งในระดับประถมศึกษา
และมัธยมศึกษา ไม่เคยได้ใช้แนวการสอนเพศศึกษานี้ ให้เป็นประโยชน์เพื่อบรรเทาจุด
ประสงค์ที่ได้อ้างไว้เลย

ในปีการศึกษา ๒๕๕๕ นางสาว ขวัญฤดี อินทุณท์^๖ ทำการวิจัย เรื่อง "ปัญหาการให้เพศศึกษาแก่เด็กวัยรุ่นและชนบทชนบทนิยมประเพณีไทย" การวิจัยครั้งนี้ ไม่มีการส่งแบบสอบถาม ไม่ได้ใช้ประชากร มีใจความตอนหนึ่ง กล่าวว่ เหตุที่ต้องให้การศึกษาเรื่องเพศแก่เด็กวัยรุ่นก็เพื่อจะลดปัญหาเรื่องเพศของเด็กวัยรุ่นและบุคคลที่จะสอนเพศศึกษาแก่เด็กได้ว่ บิดา มารดาและครู การสอนเพศศึกษา เพศศึกษาไม่ควรกำหนดลงไปว่าจะสอนตั้งแต่อายุเท่านี้เท่านี้ ลักษณะของบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่จะให้เพศศึกษาที่ดีแก่เด็ก ได้นั้นต้อง เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อชีวิตสมรส และสำหรับครูทุกคนไม่ว่าจะสอนเด็ก อายุขนาดใดก็ควรมีความรู้ในวิชาการที่สำคัญ ๆ เช่น ชีววิทยา จิตวิทยา (รู้ลักษณะอารมณ์และสาเหตุที่ทำให้เกิดอารมณ์) สังคมศึกษาและภาษาไทยที่ดีพอที่จะเลือกใช้คำพูดที่เหมาะสมในการบรรยายเกี่ยวกับเพศศึกษาและความสัมพันธ์ระหว่างเพศ

สรุปผลและขอเสนอแนะในการให้คำสอนเพศศึกษาแก่เด็กวัยรุ่น นั้น บิดามารดาควรจะทำปฏิบัติดังนี้ คือ

๑. ให้เด็กมีอิสระตามสมควรให้รู้จักรับผิดชอบตนเอง
 ๒. ให้ความไว้วางใจ
 ๓. ให้โอกาสแสดงความคิดเห็น
 ๔. ไม่ควรเคร่งครัดในเรื่องกฎเกณฑ์หรือระเบียบกับเด็กวัยรุ่นนี้
- จนเกินไป

^๖ ขวัญฤดี อินทุณท์ "ปัญหาการให้เพศศึกษาแก่เด็กวัยรุ่นกับชนบทชนบทนิยมประเพณีไทย" วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๕๕. (อัครสำเนา)

ส่วนบทบาทของครูในการสอนเพศศึกษามี ๓ ประการ

- ๑. โรงเรียนจะต้องรับรู้ในความรู้สึกและให้ความกระจ่างแก่เด็กได้
- ๒. ช่วยให้เกิดเข้าใจตนเอง
- ๓. ช่วยให้เกิดควบคุมตนเอง

เมื่อเด็กมีปัญหาที่เป็นหน้าที่ของครูและผู้ปกครองจะต้องร่วมกันแก้ปัญหา ในการแก้ปัญหานั้นจะต้องรู้จัก

- ก. ความเจริญเติบโตของเด็กตามธรรมชาติ
- ข. ความสนใจและความต้องการของเด็ก
- ค. ความแตกต่างระหว่างบุคคล
- ง. ความเป็นไปของเด็กทั้งทางโรงเรียนและทางบ้าน

ต่อมาในปีการศึกษา ๒๕๐๕ นาย มโนมัย สุนทรเวช^๓

ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ทัศนคติของครูในเรื่องเพศศึกษา" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบข้อคิดเห็นและทัศนคติในเรื่องเพศของครูในโรงเรียนมัธยมหรือเตรียมอุดมที่ทำการสอนชั้น ม.ศ. ๔ - ๕ ซึ่งมีวุฒิตั้งแต่ ป.ม. ขึ้นไปในจังหวัดพระนคร และชนบทที่หนึ่งที่เคยหรือไม่เคยสอนในชั้น ม.ศ. ๔ - ๕ มาก่อนก็ได้แต่ไม่เคยทำการสอนในโรงเรียนมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ปี โดยไม่จำกัดเพศ มีมวลประชากร ๒๕๐ คน

^๓ มโนมัย สุนทรเวช ทัศนคติของครูในเรื่องเพศศึกษา วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , ๒๕๐๕ (อักษำเนา)

ในการวิจัยครั้งนี้มีการสุ่มตัวอย่างโดยเลือกโรงเรียนมัธยม หรือเตรียมอุดมที่มีการสอนชั้น ม.ศ. ๔ - ๕ เฉพาะที่อยู่ในจังหวัดพระนคร และธนบุรี จำนวน ๗ โรงเรียน จากจำนวนทั้งหมด ๒๔ โรงเรียนการจับสลาก โรงเรียนที่เลือกมีคละกันไปทั้งโรงเรียนชาย หญิงและสหศึกษา โดยผู้วิจัย ใ้แบ่งโรงเรียนที่ได้รายชื่อทั้งหมดออกเป็น ๓ ประเภท แล้วจับสลากโรงเรียน ชาย ๓ โรงเรียน โรงเรียนหญิง ๓ โรงเรียน และโรงเรียนสหศึกษา ๓ โรงเรียน ซึ่งได้แก่ โรงเรียนศรีอยุธยา โรงเรียนวัดบวรนิเวศ โรงเรียนสตรีมหาพฤฒาราม โรงเรียนทวีธาภิเศก โรงเรียนสตรีศรีสุริโยทัย โรงเรียนเทเวศร์ศึกษา และโรงเรียนเทพศิรินทร์

ผลของการวิจัยปรากฏว่า ทั้งครูชายและหญิงมีทัศนคติที่คัดค้านการ จัดสอนเพศศึกษาในโรงเรียน โดยครูชายเห็นควย ร้อยละ ๕๒.๕ และครูหญิง เห็นควยร้อยละ ๔๕.๕

ในปีการศึกษา ๒๕๐๔ มีนิสิตกลุ่มหนึ่งได้ทำการวิจัยเรื่อง ความเชื่อและความเข้าใจที่ผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ คือ นางสาว อารีย์ รั้วพงษ์กุล

“ อารีย์ รั้วพงษ์กุล “ความเชื่อและความเข้าใจที่ผิดเกี่ยวกับ เรื่องเพศสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ ๗” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๐๔ (อัดสำเนา)

นางสาวบุษบัน ภักดิ์^{๑๔} นางสาวอุไรวรรณ พรานันท์^{๑๐} นายอตุลย์ศักดิ์ วงศ์โกมลเชษฐ์^{๑๑} และนางสาวจินดา กาญจนสนธิ^{๑๒} ได้ทำการศึกษาเรื่องความเชื่อและความเข้าใจที่ผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๘ มัธยมศึกษาปีที่ ๑, ๒, ๓ และ ๕ ตามลำดับ ซึ่งทั้ง ๕ คนมีความมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบทดสอบความเชื่อและความเข้าใจที่ผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ เพื่อใช้ทดสอบกับนักเรียนทั้ง ๕ ระดับชั้นดังกล่าวมาแล้ว นักเรียนคือ นักเรียนชายและหญิงของโรงเรียนบางแห่งในจังหวัดพระนคร

ในการสร้างแบบทดสอบความเชื่อและความเข้าใจที่ผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อความที่เป็นความเชื่อและความเข้าใจที่ผิดในเรื่องเพศจากนักเรียนระดับชั้นต่าง ๆ คึงกล่าว และจากนิสิตคณะครุศาสตร์และบุคคลอื่น ๆ มาสร้างเป็นแบบสอบถามเพื่อเสนอไปยังผู้ทรงคุณวุฒิทางคานสุขศึกษาและวิทยาศาสตร์การแพทย์จำนวน ๒๖ ท่าน เพื่อขอความคิดเห็นและขอเสนอแนะ ในที่สุดได้สร้างเป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ซึ่งมีเนื้อหาคลุมในเรื่องต่าง ๆ ๘ เรื่อง คือ

006092

^{๑๔}บุษบัน ภักดิ์ "ความเชื่อและความเข้าใจที่ผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑", วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๐๘. (อัครสำเนา)

^{๑๐}อุไรวรรณ พรานันท์ "ความเชื่อและความเข้าใจที่ผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒", วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๐๘. (อัครสำเนา)

^{๑๑}อตุลย์ศักดิ์ วงศ์โกมลเชษฐ์ "ความเชื่อและความเข้าใจที่ผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓", วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๐๘ (อัครสำเนา)

^{๑๒}จินดา กาญจนสนธิ, "ความเชื่อและความเข้าใจที่ผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕", วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๐๘. (อัครสำเนา)

๑. กรรรมพันธุทางเพศ
๒. ลักษณะเพศหญิงและเพศชาย
๓. หน้าที่ของอวัยวะในระบบสืบพันธุ์
๔. ความเจริญเติบโตและพัฒนาการทางเพศ
๕. การรักษานามัยทางเพศ
๖. การเลือกคู่การแต่งงานและชีวิตสมรส
๗. การตั้งครรภ์และการคลอด
๘. การเชื่อถือโศคกลาง

มวลประชากรที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้ ชั้น ป.๗ นักเรียนโรงเรียนคาราคาม จำนวน ๓๑๐ คน ชั้น ม.ศ. ๑ ได้แก่นักเรียนโรงเรียนปทุมคงคาและสายปัญญา จำนวน ๔๒๔ คน ชั้น ม.ศ. ๒ ได้แก่นักเรียนโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยและโรงเรียนเบญจมราชาลัยจำนวน ๓๙๖ คน ชั้น ม.ศ. ๓ ได้แก่นักเรียนโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยและโรงเรียนเบญจมราชาลัย จำนวน ๔๑๕ คน และชั้น ม.ศ. ๕ ได้แก่ นักเรียนโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยและโรงเรียนสายปัญญา จำนวน ๑๑๐ คน

สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้คือ

๑. จากการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเชื่อถือได้ ของแบบ สอบชั้น ป.๗ ม.ศ. ๑, ๒, ๓ และ ๕ ได้ค่า ๐.๘๔, ๐.๐๘๗, ๐.๘๓, ๐.๘๓ และ ๐.๘๗ เมื่อใช้ทดสอบกับนักเรียนชายและได้ค่า ๐.๘๐, ๐.๘๔, ๐.๘๒, ๐.๘๑ และ ๐.๘๓ เมื่อใช้ทดสอบกับนักเรียนหญิง แสดงว่าทั้งหมดนี้เป็นแบบทดสอบที่มีความเชื่อถือได้พอสมควร

๒. ชั้น ป.๗ ใช้แบบทดสอบ ๓๐ ข้อ คิดเฉลี่ยแล้วมีนักเรียนมีความเชื่อและความเข้าใจที่ผิดร้อยละ ๔๐ สำหรับนักเรียนชาย และร้อยละ ๔๔ สำหรับนักเรียนหญิง

๓. ชั้น ม.ศ. ๑ ไซแบบทดสอบทั้งหมด ๓๕ ข้อ คิดเฉลี่ยแล้วมีนักเรียน
มีความเชื่อและความเข้าใจที่ผิดร้อยละ ๓๘ สำหรับนักเรียนชาย และร้อยละ ๓๕ สำหรับ
นักเรียนหญิง

๔. ชั้น ม.ศ. ๒ ไซแบบทดสอบทั้งหมด ๔๐ ข้อ คิดเฉลี่ยแล้วมีนักเรียนเชื่อ
และความเข้าใจที่ผิดร้อยละ ๒๗ สำหรับนักเรียนชาย และร้อยละ ๒๕ สำหรับนักเรียนหญิง

๕. ชั้น ม.ศ. ๓ ไซแบบสอบถามทั้งหมด ๕๕ ข้อ คิดเฉลี่ยแล้วมีนักเรียนมีความ
เชื่อและความเข้าใจที่ผิดร้อยละ ๓๗ สำหรับนักเรียนชาย และร้อยละ ๓๔ สำหรับนักเรียนหญิง

๖. ชั้น ม.ศ. ๕ ไซแบบทดสอบทั้งหมด ๕๐ ข้อ คิดเฉลี่ยแล้วมีนักเรียนมีความ
เชื่อและความเข้าใจที่ผิด ร้อยละ ๔๒ สำหรับนักเรียนชาย ร้อยละ ๓๙ สำหรับนักเรียนหญิง

ในปีการศึกษา ๒๕๐๕ นางสาว สารณี สุทธิเสวันต์^{๑๓} ได้ทำการวิจัยเรื่อง
"การสำรวจทัศนคติและความสนใจของครูและผู้นักครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของ
โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มีต่อการสอนเพศศึกษา" โดยไซแบบสอบถาม
๒ แบบ แบบที่ใช้สำหรับครูมีจำนวน ๔๑ ข้อ แบบที่ใช้สำหรับผู้นักครอง มีจำนวน ๓๔ ข้อ
ไปทำการทดสอบครูทั้งเพศชายและหญิงในโรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน
๓๕ คน และผู้นักครอง หมายถึงบิดามารดาของนักเรียน-โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์-
มหาวิทยาลัย เท่านั้น ซึ่งมีจำนวน ๒๖๐ คน ผลปรากฏว่า

^{๑๓} สารณี สุทธิเสวันต์, "การสำรวจทัศนคติและความสนใจของครูและ
ผู้นักครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ที่มีต่อการสอนเพศศึกษา" วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๐๕.

(อค์สำเนา)

ของนักเรียนครูของวิทยาลัยครูในจังหวัดพระนคร แยกต่างระดับกัน คือ นักเรียน ป.กศ.
คนปีสุดท้าย และ ป.กศ. สูงปีสุดท้ายตามลำดับ ซึ่งผู้วิจัยทั้งสองใครรวบรวมข้อความ
ที่เกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศจากเพื่อนนิสิตปริญญาตรี และอาจารย์ที่ปรึกษา และได้
ศึกษาคนความมาจากตำราหลายเล่ม นำมาสร้างเป็นแบบสอบถามชั่วคราวขึ้น และได้
ทดลองทดสอบนักเรียนครูชั้น ป.กศ. คน และ ป.กศ. สูง ปีสุดท้ายของวิทยาลัยครู
บ้านสมเด็จเจ้าพระยา ก่อน หลังจากนั้นผู้วิจัยได้ปรับปรุงขอทดสอบฉบับชั่วคราวให้ดีขึ้น
และในที่สุดก็ได้สร้างแบบทดสอบความรู้เรื่องเพศฉบับสมบูรณ์นี้ รวมขอทดสอบทั้งสิ้น ๑๐๐
ข้อ แล้วนำไปทดสอบนักเรียนครูชั้น ป.กศ. คนปีสุดท้าย ที่วิทยาลัยครูสวนสุนันทา
วิทยาลัยครูพระนคร และวิทยาลัยครูจันทระเกษม โดยสุ่มตัวอย่างนักเรียนครูแต่ละ
คน เป็นชาย ๕๐ คน หญิง ๕๐ คน รวมทั้งสิ้น ๓๐๐ คน ส่วนระดับชั้น ป.กศ. สูง
ปีสุดท้ายนั้นได้ทดสอบที่วิทยาลัยครูจันทระเกษม ๑๔๓ คน และที่วิทยาลัยครูสวนสุนันทา
๓๕๕ คน โดยสุ่มตัวอย่างให้เหลือเพียงแต่ละ ๑๐๐ คน เป็นชาย ๕๐ คน หญิง
๕๐ คน รวมตัวอย่างทั้งสิ้น ๒๐๐ คน ผลปรากฏว่า

๑. ขอทดสอบทั้งหมดมีจำนวน ๑๐๐ ข้อ เป็นเช็กรู้ ๕๐ ข้อ คิคเฉลยแล้ว
นักเรียนครูชั้น ป.กศ. คน ปีสุดท้ายตอบไครอยละ ๖๔ สำหรับนักเรียนครูชาย และร้อยละ
๗๒ สำหรับนักเรียนครูหญิง

๒. สำหรับนักเรียนครู ป.กศ. สูง ปีสุดท้ายก็ใช้แบบทดสอบเกี่ยวกับ ผล
ปรากฏว่า คิคเฉลยแล้วนักเรียนครูชายตอบไครอยละ ๗๒ และนักเรียนครูหญิงตอบไคร
ร้อยละ ๗๖

ขอเขียนและการวิจัยในต่างประเทศ

ในต่างประเทศที่มีความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับเพศศึกษามาก เช่น ประเทศ
 สวีเดน Howard S. Hoyman^{๑๖} ได้เขียนไว้ว่า การสอนเพศศึกษาได้จัดเป็นวิชา
 บังคับในโรงเรียนของสวีเดน ตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๙๕๘ ซึ่งการต่อสู้เพื่อการสอนเพศศึกษา
 ได้เริ่มขึ้นในสวีเดน เมื่อ ค.ศ. ที่ ๑๘ และประสบความสำเร็จในปี ค.ศ. ๑๙๓๓
 โดยที่ Elise O Hesen Jenson ซึ่งเป็นผู้นำทางคานนี้ ได้ก่อตั้งสมาคมเพศศึกษา
 ขึ้น โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาเพศศึกษาในโรงเรียน และในวิทยาลัยครู และจุดมุ่ง
 หมายในการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน ก็เพื่อช่วยให้เด็กเข้าใจในธรรมชาติของเพศ
 พยายามพัฒนาตนให้มีภูมิต้านทาน มีทัศนคติที่ถูกต้องเรื่องเพศพัฒนาจิตวิทยาทางคาน
 เพศให้เป็นไปตามธรรมชาติ มีการสอนความรู้เรื่องเพศเพื่อช่วยให้เด็กเสริมสร้าง
 บุคลิกภาพของตน

การสอนเพศศึกษาในสวีเดนนั้น สอนทางคานวิทยาศาสตร์สมัยใหม่ การ
 มองคนเกี่ยวกับทางคานเพศไม่ว่าเพศใดหรือชาย และยังสร้างเสริมทัศนคติ คุณค่า ความ
 สัมพันธระหวางบุคคลและความเป็นอยู่อันดีของสังคม

๑๖

Howard S. Hoyman, "Impressions of Sex Education in Sweden" The Journal of School Health, 39, (May: 1964) pp. 211 - 212.

ในประเทศสหรัฐอเมริกา ได้มีสมาคมสนับสนุนทางเพศศึกษาอยู่มาก ที่สำคัญ
คือ SIECUS^{๑๓} (Sex Information and Education Council of the U.S.)

ซึ่งได้วางวัตถุประสงค์ของเพศศึกษาไว้ดังนี้ คือ

๑. เพื่อให้แต่ละคนมีความรู้อย่างพอเพียงเกี่ยวกับตนเองในทาง วุฒิภาวะ
ของร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ซึ่งเกี่ยวข้องกับเพศ

๒. เพื่อขจัดความกลัวและความวิตกกังวลในเรื่องการปรับตัวและพัฒนา
ทางกานเพศของแต่ละคน

๓. เพื่อพัฒนาทัศนคติในเรื่องเพศทางกานต่าง ๆ ทั้งในส่วนตัวและส่วนรวม

๔. เพื่อให้แต่ละคนรู้อย่างแจ่มแจ้งในสัมพันธภาพระหว่างเพศชายและหญิง และช่วย
ให้เข้าใจถึงความรับผิดชอบที่ตนพึงปฏิบัติแกผู้อื่น

๕. เพื่อให้ความนิยมชมชื่นเกี่ยวกับมนุษยสัมพันธ์ซึ่งจะมีผลต่อตนเอง
และครอบครัว

๖. เพื่อให้ความเข้าใจในศีลธรรมอันดีงาม ซึ่งจะ เป็นรากฐานในการตัดสินใจ

๗. เพื่อให้ความรู้ เรื่องความประพฤติที่ไม่ถูกต้องทางเพศ เพื่อให้แต่ละคน
สามารถปกป้องตนเองพ้นจากอันตรายทั้งทางกานร่างกายและสุขภาพจิต

๘. เพื่อขจัดสิ่งต่าง ๆ ที่ยังมีอยู่ในสังคม เช่น ลูกนอกกฎหมาย ความกลัว
ในเรื่องเพศให้หมดไป

๙. เพื่อให้มีความเข้าใจที่ว่า แต่ละคนมีความสามารถและมีบทบาทต่าง ๆ
เช่น ในฐานะที่เป็นบิดามารดาหรือผู้ปกครอง เป็นสมาชิกของชุมชนและสังคม

^{๑๓}

Lester A. Kirkendall, "Sex Education", SIECUS,
Discussion Guides No. 1, (October: 1965) P.S

นอกจากนี้ยังได้กล่าวโปรแกรมเพศศึกษา^{๑๘} ซึ่งมีขอบข่ายดังนี้ คือ

๑. ทางกายวิภาคและสรีรวิทยา
๒. ทางสังคม
๓. ทางจิตวิทยา
๔. ทางกายการปรับตัวและทัศนคติ
๕. ทางมนุษยสัมพันธ์
๖. ทางคุณค่า

นอกจาก SIECUS แล้ว ยังมีองค์การระดับชาติ^{๑๙} ที่สนับสนุนเรื่องเพศศึกษา คือ

๑. The National Council on Illegitimacy สนับสนุนความรับผิดชอบร่วมกัน ของบ้าน วัด โรงเรียน และสังคม พร้อมทั้งเสนอแนะว่าการจัดเพศศึกษาควรสอดแทรกเข้าไปในชีวิตครอบครัว

๒. The American Association of Sex Educators and Counselors เป็นองค์การของผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ คือ ครู แพทย์ ผู้สอนศาสนา และผู้แต่งแนว

^{๑๘} Ibid, pp. 5 - 7

^{๑๙} SIECUS, Siecus Newsletter, 6 No.1 (October: 1970)
p. 5

องค์การนี้ได้จัดโปรแกรมสำหรับ ผู้ปกครอง นักเรียน และครูโดยมุ่งให้บุคคลเหล่านี้มีส่วนรวมวางแผนการจัดสอนเพศศึกษาในโรงเรียน

อีกประการหนึ่งก็คือ ใ้มีหนังสือแนะนำเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษา^{๒๐} โดยเฉพาะซึ่งผู้วิจัยจะขอกล่าวถึงเนื้อเรื่องในการสอนว่า เราจะมีข้อช่วยจัดการสอนให้กับเด็กมากน้อยเพียงใด

อนุบาลและ เกรคหนึ่ง

๑. การเรียนคำศัพท์เรียกชื่ออวัยวะต่าง ๆ ในถูกต้อง
๒. เคารพในสิทธิของผู้อื่น
๓. การต้อนรับเด็กเกิดใหม่
๔. ความปลอดภัยในการไปและกลับโรงเรียน

เกรค ๒ - ๓

๑. เขาใจเรื่องความเจริญเติบโต
๒. เขาใจความรู้สึกอารมณ์ของตนเองและของผู้อื่น
๓. เขาใจว่าครอบครัวและชุมชนสามารถช่วยเหลือกันและกันได้

เกรค ๔

๑. หน้าที่และส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย
๒. กรรมพันธุ์
๓. การเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว
๔. การเป็นเพื่อนที่ดี
๕. อารมณ์

^{๒๐} American School Health Association, "Growth Patterns and Sex Education", The Journal of School Health, 37 No.50 (May: 1967)

เกรก ๕

๑. ความเจริญเติบโตและอัตราของพัฒนาการ
๒. ความเปลี่ยนแปลงอวัยวะสืบพันธุ์ของชายและหญิง
๓. เด็ก
๔. ทบทวนการระวังรักษาร่างกาย
๕. การอยู่ร่วมกับบิดามารดา ผู้ปกครอง และเพื่อน

เกรก ๖

๑. เซล
๒. อารมณ์
๓. กรอบครัวและรากฐานของเสถียรภาพในสังคม

เกรก ๗

๑. เข้าใจตนเอง
๒. กรอบครัว
๓. ทบทวนขบวนการสืบพันธุ์ของเพศชายและหญิง

เกรก ๘

๑. อารมณ์และพฤติกรรม
๒. การนัดพบ
๓. กรอบครัว
๔. ทบทวนการสืบพันธุ์ของหญิง
๕. ทบทวนการสืบพันธุ์ของชาย

เกรก ๙

๑. สุขภาพจิตและอารมณ์
๒. ความสัมพันธ์อันดีในครอบครัว
๓. ความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิง

เกริก ๑๐ - ๑๑

๑. พัฒนาการทางจิตใจและสังคม
๒. ความสัมพันธ์ระหว่างเด็กชายกับเด็กหญิง
๓. การวางแผนครอบครัว
๔. ความเจริญเติบโตและการสืบพันธุ์

เกริก ๑๒

๑. การเตรียมพร้อมเพื่อแต่งงาน
๒. การปรับตัวในชีวิตสมรส
๓. การวางแผนเพื่อเป็นบิดามารดา
๔. ชีวิตครอบครัว
๕. ทักษะที่ติดต่อเพศศึกษาและพฤติกรรมทางเพศ

นอกจากนี้ยังมีการวิจัยอีก โดย วาเรน อาร์. จอห์นสัน และ มาร์กาเรต
 จูท (Warren R. Johnson & Margaret Schutt) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับ
 เรื่อง "ทัศนคติของผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อการสอนเพศศึกษา" เมื่อปี ๑๙๕๔ โดยที่ผู้วิจัย
 ทั้งสองเห็นว่าเยาวชนอเมริกาป่วยเป็นกามโรคมาก และเด็กสาว ๆ ก็ให้กำเนิดลูกไม่มี
 พ่อมาก

๒๑
 Warren R. Johnson & Margaret Schutt, "Sex Education
 Attitude of School Administrators and School Board Members",
The Journal of School Health, 2 (February: 1966) pp.64 - 67

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน ๑,๕๐๐ คน ทั้งชายและหญิง จากผลที่ได้จากแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา ผู้บริหารร้อยละ ๔๐ เห็นควรวาดสอนเพศศึกษาในโรงเรียน และมีข้อเสนอแนะว่า ไม่ควรสอนแต่เรื่องสัมพันธ์เท่านั้น ควรจะสอนเรื่องต่าง ๆ ที่ทำให้นักเรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อเรื่องเพศ และในการสอนควรคำนึงถึงศีลธรรมอันดีด้วย และให้ความคิดเห็นอีกว่า การที่ทางโรงเรียนต่าง ๆ ยังมีได้จัดสอนเพศศึกษานั้นเป็นเพราะว่า ขาดครูผู้ทรงคุณวุฒิและยังเกรงคอบริการของชุมชน หากจัดสอนเพศศึกษาขึ้นในโรงเรียนของตน

ในปี ๑๙๖๗ James L. Malfetti และ Arline M. Rubin^{๒๒}

ได้ทำการวิจัยเรื่อง "Sex Education : Who is teaching the teachers?" โดยที่ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปให้ผู้บริหารสถาบันฝึกหัดครูจำนวน ๓๒๔ แห่ง เกี่ยวกับเรื่องการเตรียมครูสำหรับสอนเพศศึกษา ปรากฏว่า โรงเรียนฝึกหัดครูที่กำลังประสบปัญหาที่ว่า ใครจะเป็นผู้สอนเพศศึกษาให้แก่แก่นักเรียนฝึกหัดครู เพราะส่วนใหญ่แล้ว ครูที่ได้รับการฝึกหัดสอนเพศศึกษานั้นก็รู้มาโดยบังเอิญ จากแบบสอบถามที่ได้รับคืนมานี้ ปรากฏว่า สถาบันฝึกหัดครู ๔ เปอร์เซนต์ ได้จัดหลักสูตรพิเศษเพื่อเตรียมครูสอนเพศศึกษา มีอีก ๓ เปอร์เซนต์วางแผนไว้ว่า จะจัดหลักสูตรสอน ปัญหาและอุปสรรคที่มักคือ เพศศึกษามีความหมายที่แตกต่างกันออกไปหลายอย่าง และโรงเรียนยังอาจจะไม่พร้อมที่จะยอมรับการสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศ

ผู้วิจัยได้เสนอแนะว่า ครูควรได้รับการอบรมและมีความร่วมมือกันอย่างไรก็ดีขอระหว่างสถาบันฝึกหัดครู ผู้ปกครอง และชุมชน

ในปี ค.ศ. ๑๙๖๗ Gordon Shipman^{๒๓} ได้ทำการวิจัยเรื่อง "The Psychodynamics of Sex Education" ในมหาวิทยาลัยยิวคอนนิต โดยให้นิสิตจำนวน ๔๐๐ คน ทำแบบสอบถาม ปรากฏว่า นิสิตทั้งชายและหญิงเพียง ๑๔ เปอร์เซ็นต์ ได้รับความรู้จากบิดามารดา นิสิตมีความรู้และความเข้าใจที่นึกเกี่ยวกับเรื่องเพศจากหนังสือเป็นส่วนใหญ่ ผู้วิจัยได้สรุปผลว่าความเข้าใจในเรื่องเพศระหว่างบิดามารดาและบุตร จะช่วยให้บิดามารดาและครูมีบทบาทที่เหมาะสมในเรื่องเพศศึกษา

ในปี ค.ศ. ๑๙๖๘ Loren Lee Hoch^{๒๔} ได้ทำการวิจัยเรื่อง "Attitude Change as a Function of Sex Education in a High School General Biology Class" โดยสอนเพศศึกษาเกี่ยวกับการสืบพันธุ์ของมนุษย์ในช่วงชั่วโมงชีววิทยา แต่ในการเรียนนั้น ได้เรียนแบบอภิปรายเป็นส่วนใหญ่ ผลปรากฏว่า นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับการสืบพันธุ์มากขึ้น มีความสนใจในการตกลงใจเกี่ยวกับพฤติกรรมของตนเองมากขึ้น มีทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับการควบคุมจำนวนประชากร การวางแผนครอบครัว และการคุมกำเนิด

^{๒๓} Gordon Shipman, "The Psychodynamics of Sex Education", The Journal of School Health, 39 (October: 1968) p.491

^{๒๔} Loren Lee Hoch, "Attitude Change As a Function of Sex Education in a High School General Biology Class", Dissertation Abstracts, 28 No.10 (April: 1969) p.3425 A

ในปีเดียวกันนี้ John Montgomery Irvine. IV^{๒๕} ได้ทำการวิจัยเรื่อง "Protestant Sex Education of Youth" โดยศึกษาว่า เอกสารซึ่งพิมพ์โดยโปรเตสแตนต์ สำหรับเด็กวัยรุ่นมีจำนวนเพียงพอหรือไม่ การวิจัยเพื่อตอบคำถามนี้ได้สำรวจวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่พิมพ์ขึ้นในปี ค.ศ. ๑๙๖๓ - ๑๙๖๔ โดย Protestant Episcopal Church, The United Church of Christ และ The Southern Baptist Convention และสิ่งที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศได้วัดผลโดยใช้คำถาม ๒ ข้อ

ผลปรากฏว่า มีความต้องการให้โปรเตสแตนต์ให้ความรู้ด้านเพศศึกษาที่มีสมดุลง และตระหนักในค่านิยมวิชาและสังคม

ในปี ค.ศ. ๑๙๖๔ Eugene Hampton^{๒๖} ได้ทำการวิจัยเรื่อง The Effect of Biased Lecture on the Attitudes of Selected Parents Toward Sex Education in a Public School Curriculum เพื่อจะสำรวจว่าการพูดจะสามารถเปลี่ยนทัศนคติของผู้ปกครองบางคนให้ยอมรับหลักสูตรการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนรัฐบาล เนื่องจากการทดสอบนี้เป็นการวัดทัศนคติจึงใช้ q - technique ซึ่งได้คิดแปลงจากของ Stephenson และ Mcquire

^{๒๕} John Montgomery Irvine IV, "Protestant Sex Education of Youth" Dissertation Abstracts, 30 No.5 (November: 1969) p.1886 A.

^{๒๖} Eugene Hampton, "The Effects of Biased Lecture on the Attitudes of Selected Parents Toward Sex Education in a Public School Curriculum, Dissertation Abstracts 30 No.5 (November: 1969) p. 1794 A

ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปให้ผู้ปกครอง ๗๘ คน ซึ่งเป็นสมาชิกของสมาคมผู้ปกครองและครู หลังจากนั้น ๓๐ วัน ผู้วิจัยได้ไปพูดในที่ประชุมของสมาคมผู้ปกครองและครู โดยให้ผู้ปกครองที่เขาประชุมวันนั้นเป็นกลุ่มทดลองและอีก ๑๐๕ คน ที่ไม่ได้เขาประชุมเป็นกลุ่มควบคุม

การวิจัยได้ทดสอบสมมุติฐานโดยใช้ t - test ผลปรากฏว่า

สมมุติฐานที่ ๑ ทักษะของของผู้ปกครองบางคนเกี่ยวกับหลักสูตรเพศศึกษาในโรงเรียนรัฐบาล ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยการพูดจูงใจ ผลปรากฏว่า ไม่สามารถบอกได้ว่า ทักษะของผู้ปกครองเปลี่ยนหรือไม่เปลี่ยน

สมมุติฐานที่ ๒ ถ้ามีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติโดยเป็นผลจากการจูงใจ ความเปลี่ยนแปลงนั้น จะไม่คงอยู่นาน ซึ่งผลปรากฏว่า ไม่ทราบว่าเป็นไปตามสมมุติฐานหรือไม่

สมมุติฐานที่ ๓ ผู้ปกครองบางคนมีทัศนคติที่ไม่เห็นด้วยกับการรวมหลักสูตรเพศศึกษาเข้าไปในโรงเรียน ผลปรากฏว่า เป็นไปตามสมมุติฐานเพียงบางส่วน

ในปี ค.ศ. ๑๙๖๕ William Pat Buckner Jr.^{๒๗} ได้ทำการวิจัย

เรื่อง The Prevalence - of Sex Misconceptions Among Freshm n Students Enrolled in State Supported Predominantly Negro Colleges in Louisiana จุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาว่า นักศึกษานิโกรปีที่ ๑ มีความเข้าใจที่ผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศในล้านใดบ้าง เพื่อที่จะปรับปรุงโปรแกรมการสอนเพศศึกษา

^{๒๗)} William Pat Buckner Jr., "The Prevalence of Sex Misconception Among Freshmen Students Enrolled in State Supported Predominantly Negro Colleges in Louisiana Dissertation Abstracts International, 30 No.8 (February: 1970) p.

การวิจัยได้ใช้แบบสอบถาม ผิด - ถูกเป็นหลัก นอกจากนี้แล้วยังได้สัมภาษณ์ครูสุศึกษา แพทย์ พยาบาล นิสิต แล้วจึงให้นักศึกษาโกรปีที่ ๑ จำนวน ๑๓๕๒ คน ทำแบบสอบถาม ผลปรากฏว่า นักศึกษาชายมีความเข้าใจที่ผิดมากกว่านักศึกษาหญิง พวกที่แต่งงานแล้ว มีความเข้าใจที่ผิดน้อยกว่าพวกที่ยังไม่แต่งงาน และจำนวนสมาชิกในครอบครัวไม่มีผล ต่อความเข้าใจที่ผิด

ในปีเดียวกันนี้ Steven Warner Heiner^{๒๔} ได้ทำการวิจัยเรื่อง

The Relationship of Sex Knowledge of Freshmen Students at the University of Utah to Selected Variables โดยมีความมุ่งหมายที่จะสำรวจความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักศึกษาปีที่ ๑ ในมหาวิทยาลัย Utah โดยใช้แบบสอบถามนิสิตที่เรียนวิชา สุขศึกษา ๑ จำนวน ๕๕๐ คน ผลปรากฏว่า ในแบบ x นิสิตทำคะแนนได้สูงกว่าคะแนนรายเฉลี่ยของระดับชาติ (national average) คะแนนของนิสิตหญิงสูงกว่าคะแนนของนิสิตชาย แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติต่อกัน พวกที่มีอายุ ๒๐ ปีขึ้นไป ได้คะแนนสูงกว่าพวกที่มีอายุระหว่าง ๑๗ - ๑๙ ปี แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นิสิตที่แต่งงานแล้วได้คะแนนสูงกว่าพวกที่ยังไม่แต่งงาน แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้แล้ว นิสิตที่ได้รับการฝึกหัดทางวิชาเพศศึกษา กับผู้ที่ไม่ได้รับการฝึก ก็ไม่แตกต่างกัน และนิสิตที่อยู่ในเมืองใหญ่ ๆ กับนิสิตที่อยู่ในชนบทก็ไม่แตกต่างกัน

^{๒๔}

Steven Warner Heiner, "The Relationship of Sex Knowledge of Freshmen Students at the University of Utah to Selected Variables" Dissertation Abstracts International. 31 No.1 (July: 1970) p.260 b

ส่วนในแบบสอบถาม Y นั้น คะแนนของนิสิตปีที่ ๑ กับคะแนนมาตรฐานระดับชาติมีความแตกต่างกันเล็กน้อย คะแนนของนิสิตที่แต่งงานแล้วมากกว่านิสิตที่ยังไม่แต่งงาน แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นิสิตชายมีความรู้เกี่ยวกับส่วนต่าง ๆ ของร่างกายของตนมากกว่านิสิตหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนนิสิตหญิงนั้น ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางในเรื่องความรู้เกี่ยวกับส่วนต่าง ๆ ของร่างกายของตนเอง กับของเพศชาย และไม่มีความแตกต่างกันระหว่างนิสิตที่อยู่ในชุมชน

ในปีนั้นผู้ทำการวิจัยอีกคนหนึ่ง คือ Helen Kilmer Pompian^{๒๘} ได้ทำการวิจัยเรื่อง A Study of the initiation of A Sex Education Program in an Elementary School With An Analysis of the Sexual Knowledge of the Sixth - Grade Pupils Involved and of their Attitudes and those of their Parents and teachers โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อรวบรวมและวิเคราะห์ความรู้ต่าง ๆ ซึ่งมีประโยชน์ในการพัฒนาโปรแกรมเพศศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สิ่งที่สำคัญ คือ ทศนคติของนักเรียนเกรด ๖ ผู้ปกครอง และครู และระดับความรู้ทางเพศศึกษาของนักเรียน โดยมีวิธีการดังนี้ คือ ให้นักเรียนเกรด ๖ จำนวน ๒๒ คน และผู้ปกครอง ตอบแบบสอบถาม เมื่อเด็กนักเรียนเรียนโปรแกรมเพศศึกษาไปแล้ว ๓ ปี ก็ให้ทำแบบสอบถามนั้นอีกครั้งหนึ่ง ทศนคติของครูนั้นได้จากการเก็บบันทึกไว้ในระหว่างปีแรกไปจนถึงสุดท้ายของโปรแกรมนี้

^{๒๘}

Helen Kilmer Pompian, "A Study of the Initiation of A Sex Education Program in An Elementary School with An Analysis of the Sexual Knowledge of the Sixth Grade Pupils Involved and of their Attitudes and those of their Parents and teachers, Dissertation Abstracts International 31 No.5 (November) p.3711 A

ผลปรากฏว่า ในตอนแรกนั้น นักเรียนเกรด ๖ ส่วนใหญ่มีความรู้ไม่ใคร่ถูกต้องเกี่ยวกับการสัมพันธ์ แต่หลังจากเรียนโปรแกรมเพศศึกษาไปแล้ว นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับคำว่า "เพศศึกษา" กว้างขึ้น นักเรียนมีความรู้สึกที่ค่อโปรแกรมนี้ เด็กชายนั้นมีความเปิดเผยในการที่จะหาความรู้มากกว่าเด็กหญิง ในตอนแรกนั้น นักเรียนส่วนใหญ่ต้องการเรียนโดยแยกเพศ และไม่ยากใหญ่ปกครองเขาเยี่ยมชั้นเรียน ผู้ปกครองส่วนใหญ่ต้องการให้การศึกษาแก่เด็กในเรื่องเพศของมนุษย์ ซึ่งโรงเรียนจะเป็นสถาบันที่ดีที่สุดที่จะช่วยให้ความรู้แก่นักเรียนก่อนเรียน ผู้ปกครองต้องการให้แยกชั้นเรียน แต่หลังจากที่ให้เด็กเรียนไปแล้วก็ยอมรับในเรื่องนี้ ปรากฏว่า ผู้ปกครองสนับสนุนการจัดสอนเพศศึกษาให้กว้างขวาง และยอมรับการตอบคำถามใดแก่ครูถ้าจะปัญหาเกิดขึ้นในโรงเรียน

สำหรับครูนั้น ในตอนแรกต้องการความสนับสนุนจากชุมชน และไม้อาสาที่จะเป็นผู้รับผิดชอบในการพัฒนา และบริหารโปรแกรม ในตอนดีที่สุดปีที่ ๓ ครูส่วนใหญ่เชื่อว่า สามารถทำโปรแกรมใหม่ประสิทธิภาพซึ่งมีผลต่อนักเรียน

ในปี ค.ศ. ๑๙๗๐ Theodor Stephen Kolesnik^{๑๑} ได้ทำการวิจัยเรื่อง "Changes in Meaning Following Instruction on Selected Topics in Sex Education in the Intermediate Grades in School District 731/2 Skokie", ซึ่งมีความมุ่งหมายที่จะสำรวจความเปลี่ยนแปลงในด้านการใช้ความหมายบางประการของเพศศึกษาของนักเรียนประถมศึกษา ผู้ปกครอง ครู ประชากร คือ นักเรียนเกรด ๔ - ๖ ทั้งชายและหญิง และ ผู้ปกครองของนักเรียนเหล่านั้น

^{๑๑} Theodor Stephen Kolesnic, "Changes in Meaning Following Instruction on Selected Topics in Sex Education in the Intermediate Grades in School District 731/2 Skokie, Illinois, Dissertation Abstracts International, 21 No.5 (November 1970) p.2063 A

และครูในเขต ๓๓๑/๒ Skokie รวมทั้งสิ้น ๓๕๕ คน การวิจัยนี้ใช้การทดสอบ
๒ ครั้ง ข้อมูลได้ใช้คอมพิวเตอร์วิเคราะห์ หาค่าเฉลี่ย ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย และ
ทดสอบสมมติฐานโดยใช้ t-test ผลปรากฏว่า

๑. นักเรียนเกรด ๔ ได้คะแนนความคิดเห็นจากการทดสอบครั้งหลัง
เพิ่มขึ้นถึง ๑๑ ข้อ จากความคิดเห็นทั้งหมด ๑๒ ข้อ
๒. คะแนนการทดสอบของนักเรียนเกรด ๔ เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติถึง ๕ ข้อ จากความคิดเห็น ๑๒ ข้อ
๓. เด็กชายเกรด ๔ แตกต่างกับเด็กหญิงเกรด ๔ อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติโดยได้คะแนนน้อยกว่าและมากกว่าอย่างละ ๑ ข้อ
๔. นักเรียนเกรด ๕ ได้คะแนนความคิดเห็นเพิ่มขึ้น ๕ ข้อ จากความ
คิดเห็น ๑๒ ข้อ
๕. คะแนนการทดสอบครั้งหลังของนักเรียนเกรด ๕ มากขึ้นอย่างมีนัย
สำคัญถึง ๖ ข้อ จากความคิดเห็นทั้งหมด ๑๒ ข้อ
๖. เด็กชายเกรด ๕ ได้คะแนนมากกว่าเด็กหญิงเกรด ๕ อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติ ๑ ข้อ
๗. นักเรียนเกรด ๖ ได้คะแนนความคิดเห็นเพิ่มขึ้น ๔ ข้อ
๘. คะแนนการทดสอบครั้งหลังของนักเรียนเกรด ๖ เพิ่มขึ้น อย่างมีนัย
สำคัญ ๕ ข้อ
๙. นักเรียนชายเกรด ๖ ได้คะแนนมากกว่านักเรียนหญิงเกรด ๖
ถึง ๓ ข้อ และมีนัยสำคัญทางสถิติ
๑๐. ค่าเฉลี่ยของผู้ปกครองนักเรียนเกรด ๔ มากขึ้น ๔ ข้อ แต่ไม่มีนัย
สำคัญ
๑๑. คะแนนความแตกต่างของผู้ปกครองและนักเรียนเกรด ๔ ไม่มีนัยสำคัญ
ต่อกัน

๑๒. ค่าเฉลี่ยของคะแนนของครูปกครองนักเรียนเกรด ๕ มากกว่า ๓ ข้อ
แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

๑๓. คะแนนความแตกต่างของครูปกครองกับนักเรียนเกรด ๕ ไม่มากกว่ากัน

๑๔. ค่าเฉลี่ยของคะแนนของครูปกครองนักเรียนเกรด ๖ มากกว่า ๑๐ ข้อ

แต่ไม่มีนัยสำคัญ

๑๕. คะแนนความแตกต่างของครูปกครองนักเรียนเกรด ๖ สูงกว่านักเรียน
เกรด ๖ เพียง ๑ ข้อ

๑๖. ค่าเฉลี่ยของครูปกครองสูงขึ้น ๔ ข้อ แต่ไม่มีนัยสำคัญ

๑๗. ค่าเฉลี่ยของครูสูงขึ้นทั้ง ๑๒ ข้อ

๑๘. คะแนนความแตกต่างของครูปกครองต่ำกว่าของครูอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติ ๗ ข้อ

ในปีเดียวกันนี้ James David Greenberg^{๓๑} ได้ทำการวิจัยเรื่อง

Attitudes of Connecticut Educators Toward Specific Issues
in the Area of Sex Education โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาทัศนคติของครู
ในวงการศึกษาใน Connecticut โดยศึกษาด้านการคุมกำเนิด การคุมกำเนิด
การเรียนแบบสหศึกษา การจัดหลักสูตร โดยสอดแทรกเข้าไป ในการสอนเพศศึกษาและเนื้อหา

^{๓๑} James David Greenburg, "Attitudes of Connecticut Educators Toward Specific Issues in the Area of Sex Education", Dissertation Abstracts, 31 No.3 (September: 1970) p.928 A

ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามให้แก่ผู้บริหารโรงเรียนโดยทางไปรษณีย์ แบบสอบถาม
 นี้ใช้แบบของ ลีเคิร์ท ซึ่งให้ตอบข้อความแต่ละประโยค โดยเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย
 ๕ ระดับ แบบสอบถามได้รับกลับมา ๗๒ เปอร์เซ็นต์ ผู้วิจัยได้ใช้ t - test และ F - test
 ทดสอบนัยสำคัญ ปรากฏว่า ในด้านพฤติกรรมทางเพศ ผู้ตอบเห็นด้วยกับแนวของโรงเรียน
 มากกว่าที่จะเห็นด้วยกับมาตรฐานของนักเรียน มีการสนับสนุนการคุมกำเนิด การเรียน
 แบบสหสัมพันธ์ การเรียนแบบสหศึกษา แต่มีข้อยกเว้นบาง และเห็นด้วยกับข้อที่ว่า
 ควรมีเพศศึกษาโดยเฉพาะ หรือมีความสามารถ การฝึกหัด และบุคลิกภาพ